

Ziua a șaptea - zi de odihnă -

– Zidit după chipul și în vederea asemănării cu Dumnezeu în ziua a șasea, prin întreaga sa activitate și viață, omul are de îndeplinit nesfârșita sa asemănare cu Ziditorul. Dacă Dumnezeu lucrează, și omul trebuie să lucreze asemenea Lui. Dacă în ziua a șaptea Dumnezeu S-a odihnit, și omul trebuie să-și înceteze lucrul și să se odihnească pentru a lucra cele ale sufletului.

– Să înțelegem că omul credincios unește în viața sa cele ale trupului cu cele ale sufletului? Întrebă Andreea.

– Da, pentru că el știe că prin trup este pământesc și prin suflet este ceresc. Dar să vedem ce ne spune Sfânta Scriptură despre ziua a șaptea: "Și a sfârșit Dumnezeu în ziua a șasea lucrarea Sa, pe care a făcut-o; iar în ziua a șaptea S-a odihnit de toate lucrurile Sale, pe care le-a făcut. Și a binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că într-însa S-a odihnit de toate lucrurile Sale, pe care le-a făcut și le-a pus în rânduială." (Facerea 2, 2-3)

– Așadar, ziua a șaptea este binecuvântată și sfințită de Dumnezeu și de aceea trebuie ca și noi să o respectăm, interveni Marian.

– Întocmai! Este Ziua Domnului despre care se face pomenire în porunca a IV-a din Decalog: "Adu-ți aminte de ziua odihnei, ca să o sfințești. Lucrează șase zile și-ți fă în acelea toate treburile tale, iar ziua a șaptea este odihna Domnului Dumnezeului tău: să nu faci în acea zi nici un lucru..." (Ieșirea 20, 8-10) Credinciosul era chemat deci să prăznuiască prin ziua a șaptea lucrarea dumnezeiască creatoare, să oglindească în propria-i viață, viața de sfințenie.

– Părinte profesor, această ultimă zi a săptămânii se numea „sabat” în Vechiul Testament? Întrebă curioasă Ilinca.

– Așa este. Sfântul Prooroc Moise o menționează cu numele acesta în cartea Ieșirea. Cuvântul "sabat" provine de la verbul "a se odihni". În Vechiului Testament poporul evreu

a ținut ca zi de odihnă sâmbăta și în amintirea eliberării sale din robia Egiptului. Pentru creștini, ziua de odihnă este duminica, prima zi a săptămânii, pentru că în această zi a înviat Mântuitorul, aducând izbăvirea din robia păcatului. Duminica mai are însemnătate deosebită deoarece într-o zi de duminică s-a pogorât Duhul Sfânt peste Sfinții Apostoli (Fapte 2,1-4). Creștinii țin duminica drept zi închinată lui Dumnezeu chiar de pe timpul Sfinților Apostoli (Fapte

20,7). Ținând duminica în locul sâmbetei ca zi de odihnă, creștinii nu încalcă nici o poruncă, căci ei trăiesc după rânduielile Mântuitorului și ale Sfinților Apostoli. Creștinii participă duminica la Sfânta Liturghie, se închină lui Dumnezeu, își hrănesc sufletul cu învățăturile dumnezeiești și îl înobilează cu săvârșirea de fapte bune, de milostenie. În fiecare Duminică, Biserica prăznuiește *Învierea lui Hristos* ca o pregustare a odihnei vieții celei veșnice.

Preot prof. Vasile Gherasim, Capu Codrului

Sfânta Scriptură despre ... ..duminică

Găsiți corespondența între versete și trimiteri, folosind Sfânta Scriptură. Copiii care vor transcrie versetele și vor trimite răspunsurile corecte pe adresa revistei până la data de 15 martie 2015, vor primi câte o surpriză!

După ce a trecut sâmbăta, când se lumina de ziua întâi a săptămânii (duminică), au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie, ca să vadă mormântul.

Faptele Sf. Apostoli 20,7

Eu Ioan, ... am fost în duh în zi de duminică și am auzit, în urma mea, glas mare...

Faptele Sf. Apostoli 2,42

Și stăruiau în învățătura apostolilor și în împărtășire, în frângerea pâinii și în rugăciuni.

Apocalipsa Sf. Ioan Teologul 1,9-10

În ziua întâi a săptămânii (duminică) adunându-ne noi să frângem pâinea, Pavel, care avea de gând să plece a doua zi, a început să le vorbească și a prelungit cuvântul lui până la miezul nopții.

Matei 28,1